

Virksomhed at regne med en eller anden Rente af Virksomhedens egen Kapital. „Om saa den Indkomst, der giver sig Udtryk heri, findes i det, der er henlagt, eller i det, der er udbetalt som Rente af Andelskapital, eller i det, der er udbetalt under Navn af Dividende eller Bonus, er et Spørgsmaal, som man ikke behøver at beskæftige sig med, i hvert Fald ikke normalt. Vi maa regne med, at hvad enten det normalt kommer Medlemmerne til gode paa den ene eller anden eller tredie Maade, er Indkomsten den normale Forrentning af den egne Kapital.

Men dermed falder i Virkeligheden det gamle Spørgsmaal, om Dividenden skal regnes med eller ikke, bort, fordi det bygger paa en irrationel Betragtning. Spørgsmaalet er jo ikke, i hvilken Form en eller anden Fordel kommer Medlemmerne til gode. Spørgsmaalet er Fordelens Omfang. Det maa jo erkendes, at det Spørgsmaal, jeg her berører, er et stort Spørgsmaal. Det bliver betydeligt større, efter at mange kooperative Virksomheder har opsamlet meget betydelige Formuer. Der maa gives Kritikerne af den bestaaende Tilstand Ret i den Betragtning, at det er forkert, at saa store Formuer har kunnet opsamles og blive liggende som skattefrie, idet de sætter de kooperative Virksomheder i Stand til at arbejde og konkurrere betydelig mere effektivt, end de vilde have kunnet, hvis de ikke havde haft disse betydelige Formuer og derfor havde maattet laane hele den Kapital, de arbejder med. Jeg skulde i Virkeligheden tro, at en Beskatning paa dette principielle Grundlag vilde være stort set den mest effektive og den mest retfærdige, man kunde gennemføre, og vilde ogsaa give et ikke ringe Provenu. Jeg skulde tro, at rigtigt opgjort har de danske kooperative Virksomheder i hvert Tilfælde over 300 Mill. Kr. i Egenkapital — men noget sikkert Tal derfor har jeg naturligvis ikke.“

Axel Sørensen (R. V.) henviste ligeledes til det Udvalg, der beskæftigede sig med Sagen, og hvis Arbejde burde søges tilendebragt snarest. Hans Parti kunde ikke medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget.

Forslaget kunde heller ikke tiltrædes af *Alfred Jensen* (D. K.), der indskrænkede sig til i faa Ord at tage Afstand fra det.

Hans Hansen (Rørby) (D. R.) ansaa det for en haabløs Opgave at prøve paa gennem Beskatning at ramme den Konkurrence, Handelsstanden møder fra Brugsforeningerne, da Resultatet af disse Bestræbelser kun vilde blive, at Brugsforeningerne konkurrerede med Hensyn til Priserne.